การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1

STUDENT SUPPORT SYSTEM OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE OFFICE OF TRANG PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 1

[1]กฤษฎ์ พูดเพราะ และ [2]กนกกร ศิริสุข

[1]Weerapong Siripatchayakorn and [2]Kanokkorn Sirisuk

[1]มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ประเทศไทย

[1]Songkhla Rajabhat University , Thailand

[1]63g180031@parichat.skru.ac.th, [2]kanokkorn.si@skru.ac.th

Received : March 19, 2025; **Revised** : April 3, 2025; **Accepted** :April 4, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 317 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ ตามขนาดสถานศึกษา และสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.955 สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างแบบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากและมากที่สุด 2) เปรียบเทียบ

[1] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) ข้อเสนอแนะที่มีประเด็นข้อเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

คำสำคัญ: การบริหารสถานศึกษา, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the student support system, 2) compare the student support system, and 3) study suggestions for the student support system of school administrators under the Office of Trang Primary Educational Service Area 1. The sample group consisted of 317 civil servant teachers under the Office of Trang Primary Educational Service Area 1, academic year 2024. They were selected by stratified random sampling according to the size of the schools and then by simple random sampling using the lottery method. The tool used in this study was a 5-level rating scale questionnaire with 40 items. The reliability value of the questionnaire was 0.955. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, and one-way ANOVA. The results showed that: 1) the student support system in a whole aspect, was at the highest level. When considering each aspect, it was found to be both at a high and the highest level, 2) comparing the student support system classified by the educational level, had no different opinions both in a whole aspect and each aspect. When classified by working experience, had no different opinions both in a whole aspect and each aspect. When classified by the school size, had no different opinions in a whole aspect. When considering each aspect, it was found that student prevention and assistance aspect was different at a statistically significant level of .05 and, 3) Suggestion, it was found that the most frequently suggested aspect was familiarizing with student aspect.

Keywords: school administration, student support system, school Administration

บทนำ

ตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมใน การดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข ตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้วการป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สารสนเทศ และการเปิดรับข้อมูลข่าวสารแบบไร้พรมแดน ในยุคปัจจุบันก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนของวัฒนธรรมทั่วโลก ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีการรับรู้ความคิด เจตคติ และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคมมากขึ้น ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาพฤติกรรม วัยรุ่นที่นิยมความฟุ่มเฟือยและไม่เหมาะสม การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงอายุที่เร็วขึ้น ปัญหาการพนัน ปัญหา การก่ออาชญากรรม ล้วนแต่กระทบต่อคุณภาพชีวิตและความสงบสุขของสังคม ดังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในโรงเรียนเพื่อดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้วยความรักและเมตตาต่อศิษย์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าในสังคมต่อไป สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดมีหน้าที่ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดมาตรการสนับสนุน ส่งเสริมศักยภาพนักเรียนเน้นกิจกรรมส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ปัญหาการคุ้มครองเด็ก เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับความช่วยเหลือให้มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ให้มีคุณธรรมจริยธรรมสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (วุฒิพงษ์ พันทิวา, 2563:22)

การดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมา พบว่า ยังมีปัญหาที่เผชิญอย่างต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างมาก ซึ่งเด็กอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง ขาดทักษะและประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหา มีพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม แต่งกาย ผิดระเบียบ ไม่มีวินัย กระด้างกระเดื่อง ไม่มีสัมมาคารวะ เหม่อลอย เก็บตัว ซึมเศร้า พูดจาก้าวร้าว ไม่สุภาพ โต้เถียง เสียงดัง เอะอะโวยวาย การเรียนตกต่ำ ไม่สนใจการเรียน หนีเรียนหรือมาโรงเรียนสาย เป็นประจำ มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มั่วสุมทางเพศกับเพื่อนชายหญิง พาพาอาวุธหรือใช้สารเสพติ เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากไม่ได้รับการป้องกันแก้ไขอย่างเหมาะสม

อาจก่อให้เกิดปัญหาที่รุนแรงในอนาคตได้ (พิชาพงศ นาภู และกฤษกนก ดวงชาทม, 2565:255) โดยมีการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ซึ่งได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ เช่น ต้องมีการศึกษาและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของ นักเรียนแต่ละคน ต้องจำแนกกลุ่มของผู้เรียน จัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน มีระบบการกำกับ ติดตามการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และต้องมีการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับเครือข่าย ทั้งภายใน และภายนอก (รุ่งนภา สุขสำแดง, 2563:4) นอกจากนี้ โรงเรียนแต่ละแห่งมีสภาพพื้นที่และบริบท ที่แตกต่างกัน ทำให้การดำเนินชีวิตของนักเรียนมีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว และสภาพความเป็นอยู่ และปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาด้านยาเสพติด ปัญหาด้านการเรียนและอาชีพ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาภัยจากการใช้สื่อออนไลน์ทางสังคมที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ พฤติกรรมความความรุนแรงทางสังคม Social หรือเรียกว่า Cyber Bully จึงเป็นเหตุให้โรงเรียนหลาย แห่งประสบปัญหาในลักษณะเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนักในความสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภท มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความเข้มแข็ง จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ มาตรการและจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังได้สนับสนุนส่งเสริมให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จัดกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเยี่ยมบ้านนักเรียน การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การพัฒนาวินัยเชิงบวก รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โดยมุ่งที่จะพัฒนานักเรียนในทุกระดับให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้นผลการวิจัยเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาที่ดำเนินงานมาตั้งแต่ปี 2542 พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ พร้อมทั้งยังได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับนโยบายการยกระดับคุณภาพการศึกษาจากยุทธศาสตร์ มาตรการและจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวแล้วนั้น สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ขับเคลื่อนในการบริหารจัดการ

และดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561: 3)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงเรียนให้เป็นผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 มีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ทั้งนี้เพื่อต้องการศึกษาว่าผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับใด ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็วและแม่นยำ ตลอดจนมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้วิธีแก้ไขปัญหา เพื่อจะนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ให้สามารถดำเนินได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 132 โรงเรียน ประกอบด้วยครูผู้สอน จำนวน 1,801 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ข้าราชการครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการครูทั้งหมด ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลาก

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 โดยจะทำการศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ขั้นตอน ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อนักเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert 's Scale) มีค่าน้ำหนัก 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ One-way Anova F-test

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา จำนวน 317 คน จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่

อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 ตามลำดับ

จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 รองลงมา คือ ครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และครูที่มีประสบการณ์ ทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 ตามลำดับ

จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ส่วนใหญ่เป็นครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 รองลงมา คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 และครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาใหญ่ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 ตามลำดับ

2. การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\overline{X}$	SD.	แปลผล
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.50	0.42	มาก
2	การคัดกรองนักเรียน	4.54	0.39	มากที่สุด
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.63	0.26	มากที่สุด
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.61	0.25	มากที่สุด
5	การส่งต่อ	4.59	0.30	มากที่สุด
	รวม	**4.59**	**0.20**	**มากที่สุด**

จากตาราง 2 พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.57, SD = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\overline{X}$ = 4.63, SD = 0.26) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\overline{X}$ = 4.61, SD = 0.25) ด้านการส่งต่อ ($\overline{X}$ = 4.59, SD = 0.30) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.54, SD = 0.39) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\overline{X}$ = 4.50, SD = 0.42) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

3.1 เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวม ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3.2 เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยภาพรวม ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3.3 เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อ ไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรังเขต 1เกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะเป็นรายด้าน พบว่า

4.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรลงเยี่ยมบ้านนักเรียนพร้อมกับครูประจำชั้น ควรมีการบันทึกประวัติและพฤติกรรมนักเรียนอย่างชัดเจน ควรมีการหาข้อมูลของนักเรียนในโรงเรียนด้วยวิธีที่หลากหลายควรมีระบบบันทึกข้อมูลที่นักเรียนที่ง่ายต่อการสืบค้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูประจำชั้นและผู้ปกครอง และควรมีการเยี่ยมบ้านทุกภาคเรียนทุกคน

4.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน มีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการคัดกรองอย่างเป็นรูปธรรม และนำไปแก้ปัญหาได้จริงควรมีการคัดกรองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการคัดกรองนักเรียนควรมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วยในการคัดกรองนักเรียนของสถานศึกษา และควรมีเกณฑ์ในการคัดกรองที่มีมาตรฐาน

4.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการส่งเสริมนักเรียนตามความถนัดของนักเรียนแต่ละคน เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างกัน ควรมีการส่งเสริมนักเรียนให้รู้จักความสามารถและความถนัดของตนเอง เพื่อสามารถส่งเสริมและพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น และควรมีการส่งเสริมและพัฒนาหลากหลายรูปแบบ เพื่อส่งเสริมนักเรียนได้อย่างเท่าเทียมทุกคน

4.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีข้อเสนอแนะ คือ สถานศึกษาควรมีการสร้างความเข้าในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ควรมีการพบปะกับนักเรียนเป็นประจำ เพื่อให้นักเรียนกล้าที่จะพูดคุยกับครู ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันท่วงที สถานศึกษาควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขและแก้ไขปัญหา และสถานศึกษาควรมีการแก้ไขและแก้ปัญหาในทันทีที่พบเจอปัญหา

4.5 ด้านการส่งต่อ มีข้อเสนอแนะ คือ สถานศึกษาควรมีการสร้างความเข้าในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน ครูและผู้ปกครอง รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนเกี่ยวกับการส่งต่อว่ามีข้อดีและข้อเสียอย่างไร และสถานศึกษาควรมีช่องทางในการติดต่อหน่วยงานภายนอกที่หลากหลายและง่ายต่อการติดต่อ ประสานงาน รวมไปถึงการติดตามหลังการส่งต่อ

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 มีทิศทางการบริหารสถานศึกษาโดยมุ่งเน้นให้เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำให้ผู้เรียนทุกคน ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมเต็มศักยภาพ จึงส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สอดคล้องกับวิจัยของนูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564: 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและ รายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา ดังนี้

2.1 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาไม่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจน ถึงแม้ว่าครูมีระดับการศึกษาต่างกัน แต่ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษานั้นก็จะต้องมีการดำเนินงานในรูปแบบเดียวกัน สอดคล้องกับวิจัยของพรศักดิ์ ผการอง (2562: 84) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยภาพรวม ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้รับผิดชอบและผู้

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษานั้น ประกอบไปด้วยครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา หรือแม้กระทั่งผู้เรียนเอง ซึ่งทุกคนก็มีการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่าก็เป็นผู้คอยให้คำปรึกษาแก่ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า แต่อย่างไรก็ตามผลของการดำเนินงานก็มีเป้าหมายเดียวกัน คือการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับวิจัยของ กษิฏพงษ์ ไวศะยาณุกูล (2564: 145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบดูแช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน ก็จะมีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่แตกต่างกัน และมีปัญหาที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นแตกต่างกันด้วย อาทิเช่น สถานศึกษาขนาดเล็กมีปริมาณนักเรียนน้อย จึงสามารถแก้ไขปัญหาพร้อมกันได้ แต่ในขณะที่สถานศึกษาขนาดใหญ่มีปริมาณนักเรียนมาก จึงทำให้จะต้องมีการวางแผนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่รอบคอบมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก สอดคล้องกับวิจัยของ ญาณิศา เยี่ยมสิริวุฒิ (2564: 84) ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกัน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคลและด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 เกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีข้อเสนอแนะสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรลงเยี่ยมบ้านนักเรียนพร้อมกับครูประจำชั้น ควรมีการบันทึกประวัติและพฤติกรรมนักเรียนอย่างชัดเจน ควรมีการหาข้อมูลของนักเรียนในโรงเรียนด้วยวิธีที่หลากหลายควรมีระบบบันทึกข้อมูลที่นักเรียนที่ง่ายต่อการสืบค้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูประจำชั้นและผู้ปกครอง และควรมีการเยี่ยมบ้านทุกภาคเรียนทุกคน ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการคัดกรองอย่างเป็นรูปธรรม และนำไปแก้ปัญหาได้จริงควรมีการคัดกรองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการคัดกรองนักเรียนควรมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วยในการคัดกรองนักเรียนของสถานศึกษา และควรมีเกณฑ์ในการคัดกรองที่มีมาตรฐาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน สถานศึกษาควรมีการสร้างความเข้าในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ควรมีการพบปะกับนักเรียนเป็นประจำ เพื่อให้นักเรียนกล้าที่จะพูดคุยกับครู ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันท่วงที สถานศึกษาควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขและแก้ไขปัญหา และสถานศึกษาควรมีการแก้ไขและแก้ปัญหาในทันทีที่พบเจอปัญหา สอดคล้องกับวิจัยของ กรดา มลิลา (2564: 36) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ควรมีการเข้าถึงข้อมูลนักเรียนมีการบันทึกเป็นเอกสารสะดวกแก่การค้นหาและเป็นสิ่งที่ครูทุกคนต้องรู้จักนักเรียนเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความช่วยเหลือได้ถูกทางและถูกต้อง ในการให้ข้อมูลนักเรียนและผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อจะได้มีข้อมูลถูกต้องในการช่วยเหลือนักเรียนควรหาวิธีการให้ครูทุกคนได้ศึกษาเกณฑ์ในการทำแบบทดสอบและแปลผล จะทำให้ครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างถูกจุด ติดตามผลและดูแลได้มากขึ้น ควรรู้จุดเด่นและความสามารถของนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมจากการแยกประเภทของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่องมีวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหา ดูแลนักเรียนได้เมื่อนักเรียนอยู่ในบริเวณสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาและชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลนักเรียนและต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ควรมีหน่วยงานที่รับดูแลการส่งต่อ

จากสถานศึกษามีการประสานงานดีที่ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ มีการสนับสนุนนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านสมองและทุกด้าน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีดำเนินการทุกขั้นไปพร้อมกับครูผู้รับผิดชอบ และควรอำนวยความสะดวกโดยการนำระบบต่าง ๆ ที่ง่ายต่อการสืบค้นมาใช้ในสถานศึกษา นอกจากนั้นควรมีการให้คำปรึกษาและบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลายในการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประเมินว่าสถานศึกษานั้นมีวิธีการคัดกรองนักเรียนที่เป็นรูปธรรมและสามารถคัดกรองนักเรียนได้จริงตรงตามความต้องการและความสามารถของนักเรียน และควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็น ครู ผู้ปกครอง หรือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการปรึกษาหารือแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนเพื่อหาวิธีที่สามารถส่งเสริมผู้เรียนได้จริง รวมถึงมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอสิ่งที่ตัวเองถนัดและมีความต้องการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมผู้บริหารสถานศึกษาควรมีแนวทางหรือแผนเผชิญเหตุในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้อย่างทันท่วงที และเกิดผลเสียแก่นักเรียนน้อยที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีช่องทางที่หลากหลายในการติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอกที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ นอกจากนั้นจะต้องมีการดำเนินงานสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

เอกสารอ้างอิง

กรดา มลิลา. (2564). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1.* วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(2), 31-41.

กษิฏิพงษ์ ไวศะยาณุกูล และ ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2564). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร.* Journal of RoiKaensarn Academi. 6(1), 141-153.

นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). *การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ญานิศา เยี่ยมสิริวุฒิ. (2563). *การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

พิชาพงศ์ นาภู่. (2565). *แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2*. วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์. 6(2), 253-263.

รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). *การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

วุฒิพงษ์ พันทิวา. (2563). *สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อขอรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2561*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.